ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 17. júla 2008 *

Vo veci C-426/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku (Poľsko) z 27. júna 2007 a doručený Súdnemu dvoru 14. septembra 2007, ktorý súvisí s konaním:

Dariusz Krawczyński

proti

Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Tizzano, M. Ilešič (spravodajca), E. Levits a J.-J. Kasel,

* Jazyk konania: poľština.

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pán Krawczyński, v zastúpení: W. Kłoskowski, radca prawny,

— Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku, v zastúpení: W. Dziemiach, radca prawny,

— poľská vláda, v zastúpení: M. Dowgielewicz, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Triantafyllou a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka jednak výkladu článku 33 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991 (Ú. v. ES L 376, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 160, ďalej len „šiesta smernica“), a jednak článku 90 prvého odseku ES.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Krawczyńskim a Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku (riaditeľ Colnej komory Białystok), týkajúceho sa spotrebných daní, ktoré boli uložené z predaja ojazdených motorových vozidiel pred ich prvou registráciou v Poľsku.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 33 ods. 1 šiestej smernice stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, najmä tie, ktoré sú stanovené v platných ustanoveniach spoločenstva, súvisiacich so všeobecnými opatreniami pre vlastnenie, pohyb a sledovanie produktov, podriadených spotrebnej dani, táto smernica nesmie zabrániť členskému štátu udržiavať alebo zavádzať dane na zmluvy o poistení, dane na sádzania [stávky — *neoficiálny preklad*] a hazardné hry, spotrebné clá, kolkovné, a viac všeobecne na akékoľvek [a všeobecnejšie akékoľvek — *neoficiálny preklad*] dane, clá alebo poplatky, ktoré sa nedajú charakterizovať ako dane z obratu, za predpokladu však, že tieto dane, clá a poplatky nespôsobia v obchode medzi členskými štátmi formality spojené s prechodom hraníc.“

Vnútroštátna právna úprava

4 Článok 2 zákona z 23. januára 2004 o spotrebnej dani (ustawa o podatku akcyzowym) (Dz. U č. 29, položka 257) v znení uplatniteľnom vo veci samej (ďalej len „zákon z roku 2004“) stanovuje:

„Na účely tohto zákona je

…

11. ‚nadobudnutie v rámci Spoločenstva‘: prevod výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani z územia jedného členského štátu na vnútroštátne územie;

…“

5 Článok 10 ods. 1 tohto zákona znie takto:

„Základ dane v prípade, že je sadzba dane určená v percentách zo základu dane, je:

1. dlžná suma pri predaji výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani v tuzemsku, znížená o sumu dane z výrobkov a služieb alebo o sumu dlžnej spotrebnej dane z týchto výrobkov;

2. suma, ktorú je nadobúdateľ povinný zaplatiť za výrobky podliehajúce spotrebnej dani v prípade nadobudnutia v rámci Spoločenstva;

3. suma dlžná z dôvodu dodania výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani na území členského štátu v prípade dodania v rámci Spoločenstva;

4. colná hodnota výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani, zvýšená o dlžné clo, v prípade dovozu, pričom sa prihliada na ods. 6 až 9.“

6 Článok 75 ods. 1 a 3 tohto zákona z roku 2004 stanovuje:

„1. Sadzba dane na výrobky podliehajúce neharmonizovanej spotrebnej dani je 65 % základu definovaného v článku 10 s výnimkou sadzby uplatniteľnej na elektrickú energiu.

…

3. Príslušné ministerstvo v oblasti verejných financií môže nariadením znížiť sadzby spotrebnej dane stanovené v odsekoch 1 a 2 a rozlíšiť ich v závislosti od typu výrobku, ako aj definovať podmienky ich uplatňovania.“

7 Článok 79 rovnakého zákona uvádza:

„Daňovník má právo odpočítať zo spotrebnej dane spotrebnú daň, ktorú zaplatil pri predaji alebo zdaniteľnom vývoze, v čase nadobudnutia výrobkov podliehajúcich neharmonizovanej spotrebnej dani.“

8 Podľa článku 80 ods. 1 až 4 zákona z roku 2004:

„1. Spotrebnej dani podliehajú osobné automobily nezaregistrované na vnútroštátnom území v súlade s cestným zákonom.

2. Spotrebnej dane podliehajú:

(1) osoby vykonávajúce akýkoľvek predaj osobných automobilov pred ich prvou registráciou na vnútroštátnom území;

(2) dovozcovia a osoby, ktoré sú nadobúdateľmi v rámci Spoločenstva.

3. Spotrebná daň z automobilov vzniká:

(1) v prípade predaja pri vydaní faktúry a najneskôr v lehote siedmich dní odo dňa dodania výrobku;

(2) v prípade dovozu dňom, keď vznikne colný dlh v zmysle ustanovení o clách;

(3) v prípade nadobudnutia v rámci Spoločenstva pri nadobudnutí práva nakladať s osobným automobilom ako vlastník a najneskôr pri jeho registrácii na vnútroštátnom území v súlade s cestným zákonom.

4. Ministerstvo príslušné pre oblasť verejných financií môže formou nariadenia stanoviť podrobnosti týkajúce sa osobných automobilov, okrem iného prípustné zaťaženie, na účely výberu spotrebnej dane, berúc pritom do úvahy možnosti stanovené osobitnými daňovými ustanoveniami a potrebu zabezpečiť riadny výber spotrebnej dane.“

9 Článok 81 ods. 1 zákona z roku 2004 znie takto:

„Osoby, ktoré nadobúdajú v rámci Spoločenstva osobné automobily nezaregistrované na vnútroštátnom území v súlade s cestným zákonom, sú povinné:

1. predložiť pri dovoze na vnútroštátne územie zjednodušené vyhlásenie na príslušnom colnom orgáne v lehote päť dní odo dňa nadobudnutia v Spoločenstve;

2. zaplatiť spotrebnú daň najneskôr v deň registrácie tohto vozidla v Poľsku.“

10 Podľa článku 82 ods. 3 zákona z roku 2004 v prípade nadobudnutia osobného automobilu v rámci Spoločenstva je základom dane suma, ktorú je nadobúdateľ povinný zaplatiť predávajúcemu.

11 Z článku 7 nariadenia ministerstva financií z 22. apríla 2004 o znížení sadzby spotrebnej dane (rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego) (Dz. U č. 87, položka 825) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „nariadenie z roku 2004“), ako aj z jeho príloh 1 a 2 vyplýva, že v prípade nových automobilov alebo automobilov nie starších ako dva roky je sadzba spotrebnej dane 3,1 % alebo 13,6 % podľa objemu valcov a že na druhej strane v prípade vozidiel starších ako dva roky sa táto sadzba, stanovená v súlade s výpočtovým vzorcom uvedeným v článku 7 ods. 2 nariadenia z roku 2004 mení v závislosti od veku vozidla, pričom môže dosahovať až 65 % základu dane.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Rozhodnutím zo 7. novembra 2005 stanovil Naczelnik Urzędu Celnego w Białymstoku (vedúci colného úradu Białystok) 11 066 PLZ ako sumu, ktorú pán Krawczyński dlhuje ako spotrebnú daň v súvislosti s predajom piatich motorových vozidiel v Poľsku pred ich prvou registráciou na poľskom území, teda daň, ktorú bol tento daňovník povinný priznať a zaplatiť, pričom táto povinnosť nebola splnená.

13 Pán Krawczyński podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom požiadal, aby mu spotrebná daň bola stanovená v celkovej výške 4 599 PLZ, pretože sa v podstate domnieval, že podľa článku 79 zákona z roku 2004 je oprávnený odpočítať z dlžnej sumy spotrebnú daň, ktorú zaplatil pri predaji alebo zdaniteľnom vývoze, v čase nadobudnutia výrobkov podliehajúcich neharmonizovanej spotrebnej dani, a to aj v prípade, že nepredložil vyhlásenie, ktoré je v tejto súvislosti stanovené.

14 Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku rozhodnutím z 19. januára 2006 toto odvolanie zamietol. Vo svojom rozhodnutí v podstate po prvé zdôraznil, že platiteľmi spotrebnej dane sú osoby, ktoré uskutočnia akýkoľvek predaj motorového vozidla v Poľsku pred jeho prvou registráciou na poľskom území, a po druhé, že na získanie uvedeného práva na odpočet je daňovník povinný podať na príslušnom colnom orgáne vyhlásenie o spotrebnej dani a túto daň v stanovenej lehote vypočítať a zaplatiť.

15 Pán Krawczyński podal proti tomuto rozhodnutiu o zamietnutí na Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku (Vojvodský správny súd v Białymstoku) žalobu. Tvrdí najmä, že od spotrebnej dane sú oslobodené predaje ojazdených motorových vozidiel, ktoré už boli zaregistrované v Poľsku, bez ohľadu na ich vek, kým rovnaké oslobodenie sa nevzťahuje na predaj ojazdených motorových vozidiel dovezených z iných členských štátov. Predaj takýchto motorových vozidiel pred ich registráciou je predmetom spotrebnej dane, ktorej výška závisí od veku vozidla. Pán Krawczyński z toho vyvodil, že Poľská republika podriaďuje ojazdené motorové vozidlá dovezené

z iných členských štátov vyššej spotrebnej dani ako je daň vzťahujúca sa na podobné tuzemské výrobky.

16 Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku sa naopak domnieva, že Poľská republika neuplatňuje žiaden diskriminačný rozdielny prístup k motorovým vozidlám podľa ich pôvodu, keďže rozhodujúcim kritériom pre ich zdanenie spotrebnou daňou je absencia registrácie na poľskom území, a nie skutočnosť, že pochádzajú z iného členského štátu ako Poľskej republiky.

17 Za týchto okolností rozhodol Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je možné spotrebnú daň, ktorá bola zavedená členským štátom, akou je daň upravená v [zákone z roku 2004], ktorej podlieha každý predaj osobného automobilu pred jeho prvou registráciou v tuzemsku, považovať za určitú formu neprípustnej dane, ktorá sa dá charakterizovať ako daň z obratu v zmysle článku 33 ods. 1 šiestej smernice…?

V prípade zápornej odpovede na vyššie uvedenú otázku:

2. Je spotrebná daň, akou je daň vo veci, ktorá sa prejednáva pred Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku a ktorej podlieha každý predaj osobného automobilu pred jeho prvou registráciou v tuzemsku, v rozpore s článkom 90 ES, ktorý výslovne zakazuje akúkoľvek diskrimináciu a protekcionistické uplatnenia vnútroštátneho daňového systému v prospech podobných domácich výrobkov, pokiaľ predaj ojazdených automobilov, ktoré už boli zaregistrované na poľskom území, tejto dani nepodlieha?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

18 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je na posúdenie toho, či sa daň, clo alebo poplatok dá charakterizovať ako daň z obratu v zmysle článku 33 ods. 1 šiestej smernice, je najmä potrebné preskúmať, či má za následok ohrozenie fungovania spoločného systému dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) tým, že zaťaží obeh tovarov a služieb a zasiahne obchodné transakcie spôsobom porovnateľným s DPH (rozsudok z 11. októbra 2007, KÖGÁZ a i., C-283/06 a C-312/06, Zb. s. I-8463, bod 34 a citovaná judikatúra).

19 Súdny dvor v tejto súvislosti upresnil, že dane, clá a poplatky, ktoré majú podstatné charakteristické znaky DPH, treba v každom prípade považovať za zaťažujúce obeh tovarov a služieb spôsobom porovnateľným s DPH, aj keď s ňou nie sú vo všetkých ohľadoch zhodné (rozsudok KÖGÁZ a i., už citovaný, bod 35 a citovaná judikatúra).

20 Naopak, článok 33 ods. 1 šiestej smernice nebráni zachovaniu alebo zavedeniu dane, ktorá nemá niektorý z podstatných charakteristických znakov DPH (rozsudok KÖGÁZ a i., už citovaný, bod 36 a citovaná judikatúra).

21 Súdny dvor upresnil, aké sú podstatné charakteristické znaky DPH. Z jeho judikatúry vyplýva, že uvedené charakteristické znaky sú spolu štyri: všeobecné uplatňovanie DPH na transakcie, ktorých predmetom sú tovary alebo služby; stanovenie jej sumy úmerne k cene, ktorú zdaniteľná osoba určila ako protihodnotu za dodané tovary alebo služby; vyberanie tejto dane v každom štádiu výrobného a distribučného procesu vrátane maloobchodného predaja bez ohľadu na počet transakcií, ku ktorým predtým došlo a odpočet súm uhradených v predchádzajúcich etapách procesu

výroby a distribúcie od DPH, ktorú je zdaniteľná osoba povinná zaplatiť, takže daň sa v danom štádiu uplatňuje iba na hodnotu pridanú v tomto štádiu a konečné bremeno uvedenej dane napokon znáša spotrebiteľ (rozsudok KÖGÁZ a i., už citovaný, bod 37 a citovaná judikatúra).

22 Pokiaľ ide o prvý z týchto charakteristických znakov, teda o všeobecné uplatňovanie DPH na transakcie, ktorých predmetom sú tovary alebo služby, je potrebné zdôrazniť, tak ako tiež uvádzajú Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku, poľská vláda a Komisia Európskych spoločenstiev, že spotrebná daň, ktorej sa týka vec sama, sa podľa článku 80 ods. 2 bodu 1 zákona z roku 2004 týka len predaja motorových vozidiel pred ich prvou registráciou na poľskom území.

23 Vzhľadom na túto okolnosť nemožno uvedenú spotrebnú daň považovať za daň, ktorá sa vzťahuje všeobecným spôsobom na všetky transakcie, ktorých predmetom sú tovary alebo služby.

24 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že spotrebná daň, ktorej sa týka vec sama, nenapĺňa prvý charakteristický znak uvedený v bode 22 tohto rozsudku, nie je potrebné overiť či táto spotrebná daň vykazuje ostatné tri podstatné charakteristické znaky DPH.

25 Zdá sa preto, že daň, ktorá má také vlastnosti, ako spotrebná daň, ktorej sa týka vec sama, sa od DPH odlišuje do takej miery, že ju nemožno označiť za daň, ktorá sa dá charakterizovať ako daň z obratu v zmysle článku 33 ods. 1 šiestej smernice.

26 Vzhľadom na uvedené je na prvú otázku potrebné odpovedať tak, že článok 33 ods. 1 šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni spotrebnej dani, akou je

daň stanovená v Poľsku v zákone z roku 2004, ktorá sa vzťahuje na akýkoľvek predaj motorových vozidiel pred ich prvou registráciou v tuzemsku.

O druhej otázke

27 Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či spotrebná daň, ktorá sa vzťahuje na akýkoľvek predaj motorových vozidiel pred ich prvou registráciou v tuzemsku, je v rozpore s článkom 90 ES, pokiaľ predaj ojazdených automobilov, ktoré už boli zaregistrované na poľskom území, tejto dani nepodlieha.

28 Je preto potrebné overiť, či takýto režim nemá za následok vyššie zdaňovanie ojazdených vozidiel dovezených z iného členského štátu, ako je Poľská republika, a teda neregistrovaných na poľskom území v porovnaní s ojazdenými vozidlami, ktoré sa už nachádzajú na domácom trhu a ktoré sú v Poľsku registrované.

29 Na úvod je na mieste zdôrazniť, že spotrebná daň ako je tá, ktorá je zavedená vnútroštátnou právnou úpravou, ktorej sa týka vec sama, patrí do všeobecného systému vnútroštátnych poplatkov uložených na tovar, a musí sa teda preskúmať z hľadiska článku 90 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. januára 2007, Brzeziński, C-313/05, Zb. s. I-513, bod 24).

30 Je vhodné pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že článok 90 ES predstavuje v systéme Zmluvy ES doplnok k ustanoveniam, ktoré sa týkajú zrušenia ciel a poplatkov s rovnakým účinkom. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečenie voľného pohybu tovaru medzi členskými štátmi za normálnych podmienok hospodárskej súťaže vylúčením všetkých foriem ochrany, ktorá by mohla vyplývať z uplatnenia diskriminujúceho vnútroštátneho zdanenia výrobkov, ktoré pochádzajú z iných členských štátov (rozsudok Brzeziński, už citovaný, bod 27 a citovaná judikatúra).

31 V oblasti zdaňovania dovezených ojazdených motorových vozidiel je cieľom článku 90 ES zabezpečiť úplnú neutralitu vnútroštátneho zdaňovania z hľadiska hospodárskej súťaže medzi výrobkami, ktoré sa už nachádzajú na tuzemskom trhu, a dovezenými výrobkami (rozsudok z 20. septembra 2007, Komisia/Grécko, C-74/06, Zb. s. I-7585, bod 24 a citovaná judikatúra).

32 Okrem toho systém zdaňovania možno považovať za zlučiteľný s článkom 90 ES, iba ak sa preukáže, že funguje tak, že je v každom prípade vylúčené, aby dovážané výrobky boli zdaňované viac ako vnútroštátne výrobky, a nemá teda v žiadnom prípade diskriminačné účinky (rozsudok Brzeziński, už citovaný, bod 40 a citovaná judikatúra).

33 V tomto kontexte je potrebné overiť či spotrebná daň, ktorej sa týka vec sama, zaťažuje rovnakým spôsobom tak predaj dovezených ojazdených motorových vozidiel, ako aj predaj ojazdených motorových vozidiel, ktoré už boli v Poľsku zaregistrované, keďže tieto dve kategórie vozidiel predstavujú podobné výrobky v zmysle článku 90 prvého odseku ES.

34 V rámci tohto porovnania je potrebné rozlišovať medzi dvoma kategóriami vozidiel, teda na jednej strane tými, ktoré sú predávané ako ojazdené v priebehu dvoch kalendárnych rokov nasledujúcich po dátume ich výroby, pričom za rok výroby sa považuje prvý kalendárny rok, a na druhej strane tými, ktoré sú predávané ako ojazdené až po tomto dvojročnom období (rozsudok Brzeziński, už citovaný, bod 34).

35 Pokiaľ ide o osobné vozidlá predávané ako nové alebo ojazdené počas uvedeného dvojročného obdobia, z nariadenia z roku 2004 vyplýva, že podliehajú spotrebnej dani v tej istej sadzbe (pozri v tomto zmysle rozsudok Brzeziński, už citovaný, bod 35).

36 Pri ojazdených vozidlách, ktoré majú menej ako dva roky, prináleží konkrétne vnútroštátnemu súdu, aby najmä vzhľadom na nariadenie z roku 2004 preveril, či sa na ne

vzťahuje taká spotrebná daň, ktorá predstavuje naozaj rovnakú záťaž, teda či zostatková suma tejto dane zahrnutá v peňažnej hodnote ojazdených vozidiel zaregistrovaných v Poľsku je rovnaká ako suma tej istej dane zaťažujúcej podobné ojazdené vozidlá pochádzajúce z iného členského štátu ako z Poľskej republiky (rozsudok Brzeziński, už citovaný, bod 36).

37 Na druhej strane, pokiaľ ide o spotrebnú daň, ktorá sa vzťahuje na ojazdené vozidlá predávané viac ako dva roky po dátume ich výroby, sadzba spotrebnej dane sa vypočítava podľa vzorca stanoveného v článku 7 nariadenia z roku 2004. Uplatnenie tohto vzorca vedie k tomu, že sa sadzba dane zvyšuje v závislosti od veku vozidla (pozri v tomto zmysle rozsudok Brzeziński, už citovaný, bod 37).

38 Prináleží však vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či sa táto zvyšujúca sa sadzba uplatňuje len na ojazdené vozidlá pochádzajúce z iného členského štátu ako z Poľskej republiky a či na druhej strane v prípade ojazdených vozidiel, ktoré boli v čase, keď boli nové, zaregistrované v Poľsku, sadzba zostatkovej spotrebnej dane zahrnutá v hodnote takého vozidla zostáva rovnaká (rozsudok Brzeziński, už citovaný, bod 38).

39 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na druhú otázku je potrebné odpovedať tak, že článok 90 prvý odsek ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni spotrebnej dani, akej sa týka vec sama, ak daň vzťahujúca sa na predaj pred prvou registráciou, týkajúci sa ojazdených vozidiel dovezených z iného členského štátu, presahuje zostatkovú sumu tej istej dane, zahrnutú v peňažnej hodnote podobných vozidiel, ktoré boli zaregistrované predtým v členskom štáte, ktorý uložil túto daň. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, a najmä uplatňovanie článku 7 nariadenia z roku 2004 má takýto dôsledok.

O časovom obmedzení účinkov tohto rozsudku

40 Vo svojich písomných pripomienkach predložených Súdnemu dvoru poľská vláda Súdny dvor požiadala, aby v prípade, že konštatuje, že vnútroštátna právna úprava ako je tá, ktorej sa týka vec sama, je v rozpore s článkom 90 prvým odsekom ES, obmedzil časové účinky tohto rozsudku.

41 Na podporu svojej žiadosti táto vláda jednak uviedla, že pri prijímaní vnútroštátnej právnej úpravy, ktorej sa týka vec sama, zohľadnila rozsudky Súdneho dvora, a to aj ak sa netýkali podobných právnych a skutkových situácií ako táto vec, a jednak, že napriek skutočnosti, že niektoré ustanovenia nariadenia z roku 2004 nie sú podľa Komisie a Súdneho dvora v súlade s článkom 90 prvým odsekom ES, pretože upravujú zvýšenie sadzieb spotrebnej dane podľa veku vozidla, nemožno to tvrdiť aj v súvislosti s ostatnými ustanoveniami tohto nariadenia. Práve v súvislosti s týmito ustanoveniami by Súdny dvor mohol obmedziť časové účinky tohto rozsudku.

42 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor môže iba výnimočne pri uplatňovaní všeobecnej zásady právnej istoty obsiahnutej v právnom poriadku Spoločenstva pristúpiť k obmedzeniu možnosti všetkých dotknutých osôb dovolávať sa toho ustanovenia, ktoré vyložil, s cieľom spochybnenia právnych vzťahov, ktoré vznikli v dobrej viere (rozsudok zo 6. marca 2007, Meilicke a i., C-292/04, Zb. s. I-1835, bod 35 a citovaná judikatúra).

43 Navyše také obmedzenie možno podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pripustiť iba v samotnom rozsudku, ktorým sa rozhoduje o požadovanom výklade (rozsudok Meilicke a i., už citovaný, bod 36 a citovaná judikatúra).

44 Časové účinky požadovaného výkladu, ktorý Súdny dvor dáva ustanoveniu práva Spoločenstva, totiž treba nevyhnutne určiť v jediný moment. Zásada, že obmedzenie možno pripustiť iba v samotnom rozsudku, ktorým sa rozhoduje o požadovanom

výklade, v tejto súvislosti zabezpečuje rovnosť zaobchádzania s členskými štátmi a ďalšími osobami podliehajúcimi súdnej právomoci vo vzťahu k tomuto právu, a tým spĺňa požiadavky vyplývajúce zo zásady právnej istoty (rozsudok Meilicke a i., už citovaný, bod 37).

45 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa v podstate týka otázky súladu spotrebnej dane, ktorá zaťažuje predaj motorových vozidiel pred ich prvou registráciou v tuzemsku, s článkom 90 prvým odsekom ES. V tejto súvislosti z bodu 41 už citovaného rozsudku Brzeziński vyplýva, že článok 90 prvý odsek ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni spotrebnej dani, ak daň vzťahujúca sa na ojazdené vozidlá, ktoré majú viac ako dva roky a boli nadobudnuté v inom členskom štáte ako v štáte, ktorý túto daň uložil, presahuje zostatkovú sumu tej istej dane zahrnutú v peňažnej hodnote podobných vozidiel, ktoré boli zaregistrované predtým v členskom štáte, ktorý uložil túto daň. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či právna úprava, o ktorú ide vo veci samej a najmä uplatňovanie článku 7 nariadenia z roku 2004 má takýto dôsledok.

46 Z bodu 62 už citovaného rozsudku Brzeziński, vyplýva, že Súdny dvor časové účinky tohto rozsudku neobmedzil.

47 V dôsledku toho nie je potrebné obmedziť ani časové účinky tohto rozsudku.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 33 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni spotrebnej dani, akou je daň stanovená v Poľsku v zákone o spotrebnej dani (ustawa o podatku akcyzowym) z 23. januára 2004, ktorá sa vzťahuje na akýkoľvek predaj motorových vozidiel pred ich prvou registráciou v tuzemsku.**

2. **Článok 90 prvý odsek ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni spotrebnej dani, akej sa týka vec sama, ak daň vzťahujúca sa na predaj pred prvou registráciou týkajúci sa ojazdených vozidiel dovezených z členského štátu presahuje zostatkovú sumu tej istej dane, zahrnutú v peňažnej hodnote podobných vozidiel, ktoré boli zaregistrované predtým v členskom štáte, ktorý uložil túto daň. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, a najmä uplatňovanie článku 7 nariadenia ministerstva financií z 22. apríla 2004 o znížení sadzby spotrebnej dane (rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego), má takýto dôsledok.**

Podpisy